Skønt Ministeren stillede sig meget forstaaende overfor Kravet og lod til gerne at ville imødekomme Andragendet, lykkedes det ikke at faa gennemført dette vort berettigede Krav.

Særlig har Udvalget rettet sit Arbejde paa Gennemførelsen af den paa Fællesmødet i Kolding vedtagne Resolution om Gennemførelsen af en Lov, hvorved der i Almindelighed aabnes Kvinder Adgang til Statens Embeder under samme Betingelser som Mænd. Udvalget har i denne Anledning foretaget flere Henvendelser til Regeringen, og der er fra den nuværende Konseilpræsidents og Justitsministers Side givet bestemt Løfte om at ville arbejde for Gennemførelsen af en saadan Lov.

Endelig har Udvalget foranlediget, at den Tvivl, der fandtes i den nu forelagte Lov om Rettens Pleje angaaende Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til at blive Nævninger, er fjernet, saaledes at det er givet, at Kvinder vil blive Nævninger, saa snart de opnaar politisk Valgret.

Udvalgets Medlemmer er: Julie Arenholt, M. B., Johanne Blom, M. B., Anne Bruun, Esther Carstensen, Meta Hansen, Niels Hjorth, A. Munch-Petersen, Astrid Paludan-Müller, Elisa Petersen, M. B., B. Scheuer. *A. Munch-Petersen.*

Udvalget angaaende Børneforsorg.

Paa D. K.'s Fællesmøde i Silkeborg 1910 vedtoges det, at Fællesstyrelsen skulde nedsætte et Udvalg til at støtte de Bestræbelser, som maatte fremkomme for at forbedre Enkers og faderløse Børns Stilling.

Paa Fællesmødet i Nykøbing F. 1911 vedtoges det, at Fællesstyrelsen skulde nedsætte et Udvalg, som, naar Loven af 14. April 1905 om forbryderiske og forsømte Børn og unge Personer kom til Revision i Rigsdagen, da skulde virke for, at Kvinder fik Sæde i Overværgeraadet og i Inspektionen.

Paa Fællesmødet i Kolding 1912 vedtoges det, at Fællesstyrelsen skulde nedsætte et Udvalg, som skulde tage under Overvejelse, hvad D. K. kunde gøre, for at hindre Misbrug ved Bortadoption af Børn og ved Plejeanbringelse af Børn imod Vederlag en Gang for alle.

Paa Fællesstyrelsens Møde i September 1912 vedtoges det at sammenfatte ovennævnte 3 Udvalg i ét Udvalg. Dette kom til at bestaa af Elisa Petersen, Esther Carstensen, Gyrithe Lemche, Anton Munch-Petersen og Helene Berg.

Udvalget antog Navnet: D. K.s Udvalg angaaende Børneforsorg.

Paa Fællesmødet i Rønne 1913 vedtoges det at indgive et Andragende til Regering og Rigsdag om at faa Adoptionsvirksomhed autoriseret.

Imidlertid havde ogsaa »Nødlidende Kvinders Kontor« taget Sagen op og havde indgivet Andragende til Regering og Rigsdag med et udførligt motiveret Krav om at faa Autorisation af Adoptionsvirksomhed gennemført hurtigst muligt.

For at støtte dette Krav og for at vække Offentlighedens Opmærksomhed for dette betydningsfulde Spørgsmaal, afholdt paa Udvalgets Forslag Københavnskredsen og Fællesstyrelsen i Forening et stort offentligt Møde i Grundtvigs Hus i København.

Mødet gav D. K.s Andragende fuld Tilslutning, og dette blev derefter indgivet til Justitsministeren.

Disse Henvendelser fra »Nødlidende Kvinders Kontor« og fra »Dansk Kvindesamfund« gav Anledning til, at Justitsministeren den 25. Febr. 1914 i Rigsdagen fremsatte »Forslag til Lov om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn«. Dette Forslag blev modtaget med stor Velvilje, baade i Folketinget og i Landstinget, og meget hurtigt ophøjet til Lov. Loven træder i Kraft den 1. Juli 1914.

Udvalget ang. Børneforsorg har i Februar til alle D. K.s Kredse udsendt et Spørgeskema angaaende Plejebørnstilsynet og Værgeraadsvirksomheden i de forskellige Egne af Landet. Kredsene har med stor Beredvillighed samarbejdet med Udvalget i denne Sag. Af Svarene fremgaar det bl. a.: 1) at Overværgeraadet undertiden synes at virke noget tyngende paa og hindrende for de lokale Værgeraad 2) at Værgeraadene er meget uensartede i deres Sammensætning, og derfor meget uensartede i deres Virkemaade, 3) at Kvinderne gennemgaaende er for faatalligt repræsenterede i Værgeraadene; der findes endog Værgeraad, hvor ikke en eneste Kvinde har Sæde.

Udvalget ang. Børneforsorg ser det som sin Opgave foreløbig at indsamle et saa fyldigt Materiale som muligt, hvorigennem der skulde kunne vindes et samlet Overblik over Børns Levevilkaar i vort Samfund.

Det, der særlig interesserer Udvalget, er, hvad der er gjort for Børn ad Lovgivningens Vej, og hvorledes de Institutioner virker der af Offentligheden er oprettet for Børn — her tænker vi særlig paa Værgeraadsinstitutionen og paa Plejebørns-Tilsynet. *Helene Berg.*

Udvalget i Anledning af Sygekasselovens Revision.

Paa Fællesstyrelsens Møde d. 6. Sept. 1913 nedsattes ligesom foregaaende Aar et Udvalg til at virke for ved Sygekasselovens Revision at faa Barselforsikring gjort til et Led af den frivillige Sygeforsikring. Udvalget kom til at bestaa af: Esther Carstensen, Thora Knudsen og Gyrithe Lemche. Udvalget konstituerede sig med Gyrithe Lemche som Formand.

D. 12. Nov. 1913 fremsatte Indenrigsminister Rode i Folketinget et Forslag til Lov om statsanerkendte Sygekasser, hvis § 23 var af samme Ordlyd, som den af Folkethinget i forrige Rigsdagssamling vedtagne:

»I Barselstilfælde yder Sygekassen det paagældende kvindelige Medlem en Hjælp, der i Vedtægten kan fastsættes til en rund Sum, dog ikke under 5 Kr. Hvor Lægehjælp er fornøden ved Fødselen, ydes denne af Sygekassen, ligesom Medlemmet ved indtrædende Sygdom har Krav paa den sædvanlige Sygehjælp.«

Udvalget, som ikke fandt sig tilfredsstillet med den Hjælp, som ifølge denne Paragraf stilledes den sygeforsikrede Barselkvinde i Udsigt, indgav derfor i December f. A. til det af Folketinget nedsatte Udsalg sit tidligere Andragende, ledsaget af følgende indledende Bemærkninger:

»Dansk Kvindesamfund tillod sig i Fjor at henstille til det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Lov om statsanerkendte Sygekasser, at Regeringsforslagets § 23 maatte blive ændret saaledes, at det blev paalagt Sygekasserne som en Pligt i Barseltilfælde at yde deres kvindelige Medlemmer 2 Kroner om Dagen, saalænge Barsellejet varede indtil 10 Dage efter Nedkomsten, og vort Ønske er blevet imødekommet i det foreliggende Regeringsforslag saavidt, at man har gjort Barselhjælpen til en Pligt for de statsanerkendte Sygekasser og sat 5 Kr. som Lavmaal for den Hjælp, der i Barseltilfælde skal ydes.

Vi anerkender, at det er et Fremskridt, at ingen statsanerkendt Sygekasse for Fremtiden vil kunne unddrage sine Medlemmer Sygepenge i Barseltilfælde, men vi mener, at den her foreslaaede Hjælp er ganske